

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1606. usque ad annum 1610

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1776

VD18 90118820

§. 5. Juramenti ab omnibus subditis præstandi norma ab Anglicano Senatu præscripta.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67222](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67222)

tur: paulopost Ifaccus Casaubonus epistolam ad P. Frontonum Ducæum Jesuitam perscripsit, in qua Garnetum de conjuratione extra Confessionis secretum cognovisse, ex ipsius confessionibus, & testimonio propria manu exarrato ostendit, atque æquivocationis doctrinam multis argumentis exagitavit, contra quem non modo præfatus P. Andreas in sua responsione ad hanc epistolam, sed Heribertus Rosweidus & Julius Cæsar Bulengerus calamos suos acuerunt, Casaubonum econtrario defendentibus Richardo Montacutio & Jacobo Capello.

Sæc. XVII.
A. C. 1606.

§. V.

Juramenti ab omnibus subditis præstandi norma ab Anglicano Senatu præscripta.

Quantumvis scelus adeo detestabile nullis sat dignis poenis affici poterit, extra omne tamen dubium positum est, quod Angli ac præcipue Puritani inde occasionem nimis opportunam sumpserint, qua suo in fidem veram odio sub specioso tuendæ Regiæ Majestatis obtentu Catholicos immolare satagebant: Hac ratione stimulati Proceres, in comitiis adhuc congregati a Jacobo I. Rege edictum extorquebant, vicujus omnes Jesuitæ e Britannia ejecti sunt.

*Rapin. hist. d' Angl. l. 17.
André du Chesne Hist. d' Angl. Rog. Boke p. 29. hist. Univ. Calmet lib. 152. n. 38.*

Sæc. XVII. sunt, prohibitive in hoc regnum redire, indictis gravissimis etiam pœnis.

A. C. 1606.

Insuper ut *Papistas recusantes* (ita appellabant Catholicos, qui se domi continentes Sacris Protestantium communicare renuebant) a ceteris velut ex fidei thessera eo facilius internoscerent, eisdem quoddam juramentum obtrudebant, quod omnes subditi, nemine excepto præstarent: Vocabant illud juramentum fidelitatis, submissionis atque obedientiæ erga Regem, tanquam supremum, ac a nullo alio in terris Superiore dependentem: Differebat verbis a juramento, quod Henricus VIII. præscripserat, subitosque suos obstrinxerat, ut ipsum tanquam supremum Ecclesiæ Anglicanæ Caput agnoscerent; in nova enim hac jurandi norma duntaxat Rex tanquam supremus in rebus temporalibus, ac a summo Pontifice nullatenus dependens proponebatur; cum enim Jacobus I. juramentum Ecclesiasticæ obedientiæ a Catholicis sibi minime præstandum probe cognosceret, hinc ipsemet præconceptam hujus jurisjurandi formulam, in qua Proceres hæc verba: *Papa non habet potestatem excommunicandi Reges*, emendari, hæcque substitui iussit: *quod subditi per Pontificis excommunicationem se a Regis sui obedientia & fide subtrahendi jus non habeant.*

His

His igitur verbis conceptum erat hoc ^{Sæc. XVII.} A. C. 1606.
 juramentum: *Ego vere & sincere agnosco, & profiteor, testificor & declaro in conscientia mea coram Deo & mundo, quod supremus Dominus noster Rex Jacobus est legitimus & verus Rex hujus Regni & omnium aliarum Regionum & Statuum, quos possidet, Et quod Papa nec per seipsum, nec per ullam aliam auctoritatem Ecclesiæ, vel Sedis Romanæ, nec per ulla media, cum quibuscunque aliis aliquam potestatem nec auctoritatem habeat deponendi Regem, de suo Regno, aliisque suis juribus disponendi, vel alteri Principi extero facultatem concedendi, ut eum invadat, vel ejus personam in suo Regno molestet, vel ullos subditorum suorum ab eorum suæ Majestatis obedientia & subjectione exonerandi; aut ullis eorum licentiam dare arma contra ipsum gerendi, tumultus seminandi, aut aliquam violentiam, aut damnum Majestatis suæ Personæ, statui, vel Regimini, vel aliquibus suis subditis infra sua Dominia afferendi. Item juro ex corde, quod non obstante declaratione, vel sententia excommunicationis, aut privationis facta, vel concessa, aut facienda, vel concedenda per Papam, vel Successores suos &c. fidelitatem tamen, veram obedientiam suæ Majestati, hæredibus, & Successoribus suis præstabo, & ipsos totis meis viribus contra omnes conspirationes, & attentata*
 quæ-

Sæc. XVII. quæcunque, quæ contra personam illius, A. C. 1606. vel illorum, eorumque coronam, & dignitatem, ratione vel colore alicujus sententiæ, vel declarationis, aut alias facta fuerit, defendam, omnemque opem impendam, revelare & Majestati suæ hæredibus, & Successoribus suis, manifestum facere omnes proditiones, & proditorias conspirationes, quæ contra illum, aut aliquos illorum ad notitiam vel auditum meum perverint.

Præterea juro, quod ex corde abhorreo, & abjuro tanquam impiam, & Hæreticam hanc doctrinam, & propositionem, quod Principes per Papam excommunicari, vel privari possint per suos subditos, vel alios quoscunque deponi, & occidi. Et ulterius credo, & in conscientia mea resolvo, quod nec Papa, nec alius quicunque potestatem habet memet ab hoc juramento, aut aliqua ejus parte absolvendi. Quod juramentum agnosco, recta, ac plena auctoritate, esse mihi legitime ministratum, omnibusque indulgentiis, ac dispensationibus in contrarium renuntio. Hæc quæ omnia plane, ac sincere agnosco, & juro, juxta expressa verba per me hic prolata, & juxta planum, ac communem sensum, & intellectum eorundem verborum, absque ulla æquivocatione, aut mentali evasione, vel secreta reservatione quacunque, Hancque recognitionem, & agnitionem facio cordiali-

dialiter, voluntarie, & vere in vera fide Christiani viri, sic me Deus adjuvet.

Sæc. XVII.
A. C. 1606.

Hoc juramentum inter Catholicos præcipue Ecclesiasticos grandes difficultates turbasque excitabat: Quidam enim cum Puritanis, id omnino licitum nilque Catholicæ etiam fidei adversum continere, sed unice civilem obedientiam a Rege deposci affirmabant; quidam in medio consistebant: non pauci vero nulla hæsitatione dicebant, quod juramentum civilis quidem obedientiæ Principibus omnino debitum sit, in præfato autem insuper spiritualis atque Ecclesiastica expetatur, eoquod ibidem potestas Papæ auctoritative ejuranda proponatur, necnon juramenta legitime relaxandi atque ex justa causa censuras ferendi facultas summo Pontifici denegari videatur. Nihilominus Georgius Blakwellus Archipresbyter putabat, fas esse, aliqua interpretatione adhibita juramentum exsolvere, quærendum tamen censuit, quid summo Pontifici videretur, hancque in rem ad eundem literas dedit.

§. VI.

Pauli V. literæ ad Anglos contra hoc juramentum.

Hist. Eccles. Tom. LIV.

B Ac-